

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.287 van 18 januari 2017
in de zaak A. 220.994/XIV-37.265**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Vancraeynest
 kantoor houdend te 5530 Yvoir
 Avenue de Fidevove 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 december 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 177.602 van 10 november 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 22 december 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze vast dat de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging reeds naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden, dat ook reeds in het kader van de behandeling van die eerste asielaanvraag werd

opgemerkt dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht op haar eigen merites zodat het gegeven dat verzoekers halfbroer, schoonzus en moeder als vluchteling werden erkend niet betekent dat zijn asielrelaas eveneens als geloofwaardig dient te worden beschouwd en dat de door verzoeker bijgebrachte documenten bewijskracht ontberen, louter algemene informatie bevatten en geen betrekking hebben op zijn persoon. Verzoeker maakt met zijn algemene kritiek in het eerste middel geen schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet aangevoerd dat hij zou behoren tot een sociale groep die systematisch wordt vervolgd hetgeen volgens het EHRM tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden. Het middel is een nieuw middel dat als dusdanig niet voor het eerst in de graad van administratieve cassatie kan worden aangevoerd. Bovendien vallen de kenmerken van de sociale groep zoals verzoeker die omschrijft, samen met de grond van zijn asielaanvraag: namelijk de ongeloofwaardig bevonden vrees voor vervolging wegens de vermeende banden van zijn halfbroer met de rebellen en de daaruit voortvloeiende problemen met de autoriteiten in zijn land van herkomst. Verzoekers kritiek dat het bestreden arrest niet uiteenzet “waarom, voor zover de familieleden van een Rus die door de Russische overheden actief opgezocht wordt systematisch vervolgd worden, verzoeker zelf niet vervolgd zal worden” mist, gelet op wat voorafgaat, feitelijke grondslag. Verzoeker maakt geen schending van artikel 57/6/2 van vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien januari tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams